

30. BŘEZEN

1. TŘÍDA

písanka 11

h ch Ch b h ch b Ch

Chystili jsme blechu!

Chovej se líp!

Chovej se líp!

Má hroch chobot?

Má hroch chobot? Ne.

Čiší vinní jara? Ano.

Máš doma malé zvíře? Ano.

d.cv. - písanka 12

Vyber si z nabídky vhodná slova do vět.
Pak je opiš.

Chytrý jako opice.

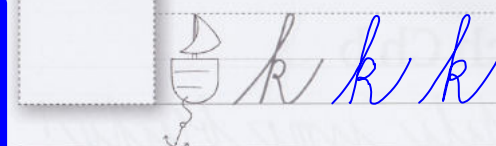
Chudý jako

Chutný jako

Chladný jako

opice led myš chléb

písanka 12

kos

skok

kácime

 králík

kontr. d.cv. - Už čteme a píšeme sami - 26

Zjistí, jak vypadá list dubu.
Nakreslí ho.

Malá stránka O ZVÍŘATECH procvičovací kód: 562 026

Daisy Mrázková
TAJEMSTVÍ

Jáciček znal brzo písmenka. Hlavní písmenko, které Jáciček znal, bylo V. V znal dokonce dvojnásob dobře. Potom znal také E. E znal také dvojnásob dobře. Další jeho písmenko bylo R, a také K, a také O. A ještě několik důležitých písmenek Jáciček znal. Čmáral je ohořelou větvičkou na dubové listy. A tak se mohlo stát, že jednou táta zajíc našel mezi Jácičkovými věcmi list s tímto nápisem: VEVERKO JÁ TĚ MILUI
Táta obracel lísteček sem a tam. „Ten náš kluk je zamilovanej, to je jasné,“ prohlásil. A ukázal lístek mamince a ta dlouho vrtěla hlavou a řekla: „Kde to sebral, nezdara, vždyť my tak doma nemluvíme?“ A velice hubovali ubohého Jácička, sotva přišel domů. A co hůř, smáli se mu. A tu Jáciček s hořkou lítostí vzal svůj lísteček a rozcupoval ho na kousičky a zahodil po větru. Protože k čemu je prozrazené tajemství? Prozrazené tajemství je úplně k ničemu. Je to ošklivá, ničemná, zkažená věc, kterou už nikdo nechce.

Z knihy Haló, Jácičku

- Napiš všechna písmena, která Jáciček znal: VERKO JÁ TĚ MILU
- Kdo to byl Jáciček? ZAJÍC
Nakresli si ho do rámečku.
- Jaké měl Jáciček tajemství? MILUJE VEVERKU

Už čteme a píšeme sami - 27

procvičovací kód: 562 027

PTÁCI
Ptáky poznáme podle křídel, peří, zobáku a dvou nohou. Většina ptáků umí létat, někteří plavou a jiní rychle běhají. Ptačí mláďata se líhnou z vajíček, která mají různě veliké a různě barevné skořápky.

PŠTROS
Má sice křídla, ale na létání je moc těžký. Své silné nohy využívá k rychlému běhu. Pštros dokáže běhat rychleji než závodní kůň.

SOVA
Je to noční pták. Létá tak tiše, že ji ani neslyšíme. Má ostrý zahnutý zobák a silné drápy. Sovy loví hračboše a hmyz, a neunikne jim ani pták.

Podle knih První školní encyklopedie a Obrázková encyklopedie pro nejmenší

- Přečti si pozorně celou stránku. Potom k větám doplň ANO, nebo NE.
Všichni ptáci umějí létat. NE Ptáci mají uši. ANO
Pštros dokáže běhat rychleji než závodní kůň. ANO

Už čteme a píšeme sami - 28

LESNÍ STRAŠIDLA

Slyším Honzu Mašitu:
„Poběž z lesa! Straši tu!“

Strašidlo z dutého dubu
tluče: Buch, buch, bubu, bubu.
Strašidla ze starých smrků
vrkají: Vrk, vrkú, vrkú.
Strašidlo z vršků borovic
jen sedí a nedělá nic.
Strašidlo z koruny buku
huláká po lese: Kuku!

Je to hanba – lesní ptáky
považovat za bubáky...

Z knihy Hodina smíchu

Josef Lada

PÁV

Na korunku, pestrý chvost
páv je věru pyšný dost.

Když zpívá, je ubohý.
Nehleďte mu na nohy.

Z knihy Ptáci

• Napiš názvy ptáků z této strany.

čáp, páv, datel

• Co se asi Josefu Ladovi nelíbí na pávovi?

pýcha

• Co se na pávovi líbí tobě?

barevné peří

Jiří Žáček

ČÁP

Čáp se chlubí:
– Klapy, klapy, klapy,
nosím na svět
jenom samé chlapy!

Holky nosí
umouněná vrána,
kam se hrabe
na mě – veterána!

Markétka mu říká:
– Ach ty smíšku!
Děti přece rostou
mámě v bříšku!

Z knihy Aprílová škola

Kteří ptáci vydávají zvuky uvedené v básničce **procvičovací kód: 562 028**

kontr. d.cv. - Už čteme a píšeme sami - 29

Heda Průchová

PTAČÍ POHÁDKA

Ťuk, ťuk – oklepával datel kůru smrku, kde hledal larvy
a broučky. Najednou přestal, jako když utne. Napadla ho
prapodivná myšlenka: Proč má datel černé peří a červenou
čepičku, když jiní ptáci jsou tak krásně vybarvení?

• Najdi v textu otázku a podtrhni ji. Co odpovíš?

Druhý den potkal příbuznou žlunu a hned se jí
ptal: „Teto, proč ty máš k červené čepičce zelený
kabátek a já jen černý?“

„Jak bych to mohla vědět? Ale zaletíme k strýci strakapoudovi,“
poradila žluna a hned se spolu rozletěli k blízkému buku.

Navštívili ještě dudka, straku, ledňáčka, racka, páva
a stehlíka. Nakonec se letěli zeptat moudré sovy.

Sova si načechrala peří a bez rozmýšlení záhadu
rozluštila. „Barva peří přece ptáky chrání. Ve tmě lesa,
kde ty se zdržuješ, tě v černém peří nikdo nezahledne.

A kdyby se na tebe nepřítel dobýval do tvého hnízda v dutině
stromu, stačí, abys jen vystrčil hlavu s červenou čepičkou. Jistě by se
ulekl a honem vzal do zaječích.“

Podle knihy Ptačí pohádka

• Proč má datel černé peří? _____

• K čemu má datel červenou čepičku? _____

• Vypiš názvy alespoň pěti ptáků z pohádky. _____

• Kteří ptáci z textu jsou příbuzní datlům? Podle čeho to poznáš? _____

Eduard Petiška d.cv. - Už čteme a píšeme sami - 32

NESPOKOJENÁ RYBKA

To už je tak zařízeno, aby zvířátka, která patří do vody, žila ve vodě a zvířata, která mají běhat po zemi, běhala po zemi. Ale jednou žila rybka a té se takový pořádek nelíbil.

Povídala: „Proč jen, proč neumím létat? Vyletěla bych vysoko nad řeku a snad bych dohlédla až na konec světa.“

„Chtěla bych být ptákem, a když ne ptákem, aspoň pstruhem.“ „I kdopak by předváděl takové komedie,“ divil se kapr.

Rybka si nedala říct. Ať si kapr mluví, myslila si a zkoušela povyskočit. Vystrčila z řeky hlavu, odrazila se ocáskem – ale nešlo to. Zkusím to všemi ploutvemi i ocáskem, rozhodla se. Skákala, skákala, až vyskočila. „Letím, letím,“ libovala si, „a jak dlouho letím!“

Něco ji však tlačilo do břicha. Podívá se – a to je pěkné nadělení. Racek ji nese v zobáku a letí s ní nad řekou. Spatřil rybku poskakovat na hladině, slétl dolů, chytil ji do zobáku a teď s ní chtěl odletět. „Kdybych raději byla ve vodě,“ přála si rybka, „tohle je má poslední hodinka.“ A začala sebou mrskat, až se rackovi ze zobáku vysmekla a spadla do vody.

procvičovací kód: 562 032

Podle knihy Pohádkový dědeček